

Η Ορθόδοξη Πίστη και Χριστιανισμός

Γενική

η πίστη

π.Βασιλείος Γοντικάκης, π. Καθηγουμένος της Ιεράς

Μονής Ιβήρων

Μέσα στη θεία μυσταγωγία της Ορθοδόξου λατρείας βρίσκεις τον ουρανό στη γη όχι ως θεατρική αναπαράσταση, αλλά ως λειτουργική πραγματικότητα. Μέσα σ' αυτό το κλίμα βασιλεύει και διευθετεί τα πάντα η ασύγχυτη και αδιαίρετη ένωση του θείου και ανθρωπίνου· δωρεά της παρουσίας του Θεανθρώπου Κυρίου, που είναι ο προσφέρων και προσφερόμενος

Μα, δεν είναι μητέρα μας η Μεγάλη Εκκλησία;

Δεν βρίσκεται εκεί η καρδιά μας, η δύναμις και το πώς ζήσαμε μέχρι τώρα; Και δεν βρίσκεται εκεί η εξασφάλις της ελπίδος για το πώς μπορούμε να ζήσουμε στην εποχή της παγκοσμιοποιήσεως και διεθνοποιήσεως;

Βλέποντας τα πράγματα από το Άγιον Όρος θα ήθελα (μου ζήτησαν και κάποιοι αδελφοί) να έλεγα δυο λόγια.

Ως αγιορείτης, βρίσκεσαι σε τόπο και τρόπο ασφαλείας, εάν είσαι αληθινός μοναχός.

Είσαι νεκρός και είσαι ελεύθερος.

Ρώτησε κάποιος μοναχός: «Γιατί, περπατώντας στην έρημο, φοβάμαι;» Ο γέροντας του απαντά: «Ακμήν ζης», ακόμα ζης. «Εάν ήσουν νεκρός, δεν θα φοβόσουν τίποτα. Θα ήσουν απόλυτα ελεύθερος και ευαίσθητος. Θα ήσουν μια αίσθησι».

Ο σκοπός της ζωής του ανθρώπου είναι να φτάση σ' αυτή την αίσθησι, να γίνη μια

αίσθησι.

Εάν σου δοθή αυτή η χάρις, τότε κινείσαι ελεύθερα. Κυκλοφορείς κεκλεισμένων και ανεωγμένων των θυρών, με λυμένα και άλυτα τα προβλήματα.

Αν κάποια εμπειρία σε σφράγισε· εάν κάτι τέτοιο, έστω ελάχιστο, σου δόθηκε· εάν βρήκες την παρηγοριά έπειτα από την πολλή δοκιμασία· εάν είσαι «της Αναστάσεως την πείραν ειληφώς»· εάν πέρασες, έστω και μια φορά αλλά πραγματικά, διά του θανάτου (του αληθινού) στη ζωή· τότε μπορείς να ελπίζης.

[\(περισσότερα...\)](#)